

РЕШЕНИЕ

№ 6414

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 07.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5363** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от А. Т., чрез процесуален представител адв. Л. А. от САК, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-83-0079450/09.03.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ П. в ЦУ на НАП.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради противоречие с материалноправните разпоредби на ЗДДС, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Поддържа се че данните за посочените в заповедта часове за съответните дати не са подадени поради техническо ограничение на ЕСФП – за да се изпратят автоматично данните било необходимо да има вписан потребител на една конкретна каса. Дружеството е предприело незабавно организационни действия, така че на конкретния апарат винаги да има вписан потребител, а техническото ограничение бързо е било отстранено, което се потвърждавало от сервизната фирма, обслужваща касовите апарати на Е.. Неоснователно данъчните органи са приели, че е нарушена разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Наредба Н-18 на МФ. Сочи се, че твърдяното нарушение не е извършено. Поддържа се, че във връзка с осъществяване на контрол върху количеството горива в търговските обекти е предвидено изпращането и на други данни, освен тези, които се подават на всеки шест часа. Такива са описани в

Приложение № 1 от ПЗР към Наредба Н-18, раздел Шб, точка 1, б. "е", които са били спазени в конкретния търговски обект. В конкретния случай не били получени данни единствено за съответните часове на описаните дати, което означавало, че същите са подадени 3 пъти вместо 4 пъти в рамките на същия ден. Поддържа се, че всяка доставка на получено гориво е отразявана и са подавани до НАП чрез ЕСФП данни, свързани с количеството гориво от нивомерната система, и свързани с документа на доставка на полученото гориво, в съответствие с нормативните изисквания. В заключение се сочи, че Е. е подавало данни до НАП, даващи възможност за определяне наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обекта за търговия течни горива. Като следващо основание за незаконосъобразност се сочи липсата на конкретни мотиви във връзка с наложения срок на ПАМ и несъразмерност, както и противоречието с целите, определени в чл. 22 ЗАНН. Иска се отмяна на оспорената заповед. Претендират се разноси за държавна такса.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ П. в ЦУ на НАП, чрез юрк К. оспорва жалбата и моли заповедта да бъде потвърдена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, Административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.02.2021 г. и на 27.02.2021 г. били извършени проверки на търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], при които било констатирано, че дружеството, в качеството си на задължено лице по чл. 3, ал. 2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, не е спазило изискванията на Наредбата, като не предава по установената дистанционна връзка на НАП актуални данни, които дават възможност за определяне наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обекта.

При проверките е установено, че в горепосочения обект са налични 2 бр. ЕСФП модел ОРПАК 1.4 KL с тип Ц. Е. ТМТ 810F1KL FP800, Н. – V. R. с ИН на ФУ ОР002155 и ИН на ФП 55002155, която е регистрирана в НАП на 24.06.2020 г. с рег. № 4422609 и ИН на ФУ ОР002159 и ИН на ФП 55002159, която е регистрирана в НАП на 24.06.2020 г. с рег. № 4422611. След проверка в информационните масиви на НАП е било установено, че за периода от 01.02.2020 г. до датата на проверката – 11.02.2021 г. не са предавани данни от нивомерната измервателна система за ЕСФП с ИН на ФУ ОР002155 и ИН на ФП 55002155 за наличните количества горива, автоматично подавани на всеки шест часа. В обекта са били налични пет броя резервоари за съхранение на гориво: Резервоар № 1 за бензин А100 с вместимост 10609 литра; Резервоар 2 за автодизел с вместимост 10370 л.; Резервоар 3 за дизел с вместимост 27028 л.; Резервоар 4 за бензин А95 с вместимост 31213 л.; Резервоар 5 за газ пропан бутан с вместимост 10155 л.

Било е установено, че за периода от 01.02.2021 г. до 11.02.2021 г. са извършвани продажби на гориво, което се потвърждавало от изведените дневни финансови отчети и справка от информационните масиви на НАП. Видно от справка за регистрираните регулярни съобщения за налични количества горива, измерени от Н. за ЕСФ с ИН на ФУ ОР002155, за същия период не са изпращани данни от нивомерната измервателна система за наличните количества горива, автоматично подавани на всеки шест часа

чрез фискалното устройство по установената дистанционна връзка към НАП, както следва:

за 02.02.2021 г. не са подадени данни в 1:00 часа;

за 03.02.2021 г. не са подадени данни в 1:00 часа;

за 04.02.2021 г. не са подадени данни в 1:00 часа и 7:00 часа;

за 06.02.2021 г. не са подадени данни в 01:00 часа;

за 10.02.2021 г. не са подадени данни в 1:00 часа;

за 11.02.2021 г. не са подадени данни в 13:00 часа.

От извършена справка в информационния масив на НАП за периода 01.02.2021 г. до 11.02.2021 г. се установявало, че необходимите данни за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обекта за посочените дати и часове не са предадени към НАП по установената дистанционна връзка.

Направено е заключение, че [фирма] не е подавало данни от ЕСФП по ч. 118 ЗДДС в НАП, с което е извършило заключение на чл. 3, ал. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал. 4, т. 5 ЗДДС, което се явявало основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "г" ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка.

Във връзка с гореизложеното е издадена процесната ЗППАМ, с която на основание чл. 186, ал. 3 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 3 дни. В заповедта е посочено, че при определяне продължителността на мярката са били взети предвид тежестта на нарушението и последиците от него, както и вида на търговския обект и характера на дейността – бензиностанция, извършваща продажба на течни горива. Прието е, че нарушението е безспорно извършено и чрез нарушението в контролния орган се създавала невярна представа количествата горива, за които не може да се установи къде се намират и кога и как са реализирани от страна на лицето. С цел да не се допуска нерегламентирано използване на горивата, които представляват стоки с висок фискален риск, на адресата на заповедта е било вменено задължение за подаване на данни, които да осигурят възможност за определяне на наличните количества горива и осигуряват възможност за осъществяването на контролните функции на приходната администрация. Чрез прилагането на ПАМ се очаква да се създаде сигурност за изразходването на доставените количества горива и се гарантирало кога и къде те са реализирани. Прилагането на ПАМ се налагало и от необходимостта да се осигури защита на обществения интерес, като се предотврати възможността за извършване на нови нарушения.

Посочено е, че запечатването следва да се извърши в срок до три дни от датата на влизане в сила на заповедта.

Заповедта е връчена на 12.04.2021 г. на упълномощено от [фирма] лице.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Настоящият съдебен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и представените от страните доказателства намира, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на

търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.20 г. на Изпълнителния директор на НАП /л. 76/, оспорената заповед е издадена от компетентен орган, тъй като съгласно т. 1 от цитираната заповед началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са определени с нарочен акт за органи, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид. Видно от приложената на л. 92 Заповед № 2102/30.03.2018 г. издателят на акта – Ж. М. е заемала длъжността началник на отдел „Оперативни дейности“ П. в ЦУ на НАП, ГД „Фискален контрол“, дирекция „Оперативни дейности“. Съдът не констатира основания за нищожност на оспорената заповед. Същата е издадена в писмена форма, като са изложени мотивите на органа за издаването ѝ.

Съгласно чл. 118, ал. 6 ЗДДС Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г., вр. с чл. 118, ал. 4, т. 5 ЗДДС всяко лице, което извършва продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол.

Съгласно приложение № 1 към ПЗР на Наредбата, раздел ШБ - Дистанционна връзка, данъчен терминал (ДТ) и предаване на данни, б. „е“ фискалните устройства подават по установената дистанционна връзка данни от нивомерната измервателна система за наличните количества горива, автоматично подавани на всеки шест часа.

Между страните не се спори, че за 02.02.2021 г. не са подадени данни в 1:00 часа, за 03.02.2021 г. не са подадени данни в 1:00 часа, за 04.02.2021 г. не са подадени данни в 1:00 часа и 7:00 часа, за 06.02.2021 г. не са подадени данни в 01:00 часа, за 10.02.2021 г. не са подадени данни в 1:00 часа, за 11.02.2021 г. не са подадени данни в 13:00 часа. Видно от приложения на л. 46 от делото сервизен протокол №30032021-1, на 11.02.2021 г. е констатиран проблем с данните, подавани на всеки шест часа за наличните количества горива на процесния търговски обект. Проблемът се състоял в това, че на обекта в периода 02.02.2021 г. до 10.02.2021 г. не е използвана каса тип 31 в часовия диапазон след 19:00 до 07 часа и поради тази причина ЕСФП не е успяла да изпраща данните. На дата 11.02.2021 г. по време на проверката каса тип 31 не е била оперативна в периода около 13:00 часа, за да могат да бъдат подадени наличните количества горива на всеки шест часа. Поради тази причина не били изпращани данни към сървъра на НАП за наличните горива за посочените по-горе часове и дати.

Безспорно се установява, че за посочените по-горе часове данните не са били изпращани. Прието е, че това съставлява нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредбата, за

което е бил съставен и АУАН. Настоящият състав не може да се произнася по въпроса дали законосъобразно е бил съставен акта и по материалната законосъобразност на евентуално издаденото наказателно постановление, тъй като това е предмет на друго съдебно производство. С оглед констатираното неподаване на данни за посочените часове е налице материалноправната предпоставка за налагане на ПАК, тъй като ч. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не подава данни от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите.

Налице е обаче отменително основание по чл. 146, т. 5 АПК.

Оспорената заповед е издадена на 9.03.2021 г., близо месец след констатираното нарушение. В заповедта е посочено, че запечатването на търговския обект ще се извърши в срок до 3 дни от влизане в ѝ в сила. Към настоящия момент от извършване на твърдяното нарушение, послужило като основание за издаването на заповедта, са изминали повече от 6 месеца. Разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН предвижда, че за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. В конкретния случай, чрез процесната принудителна мярка, която предстои да бъде реално изпълнена, месеци след констатиране на нарушението, посочените в закона цели не могат да бъдат изпълнени. Посредством тази мярка не се преустановява административно нарушение, тъй като конкретно извършеното нарушение касае единични периоди от денонощието, за които данни не са били изпращани. Само за 04.02.2021 г. е констатиран пропуск в подаването на данните за 1:00 часа и за 7:00 часа, а за останалите дни се касае за неизпращане на данни в един от 4 пъти. Тоест, дружеството е изпълнявало задължението си 3 от 4 пъти на посочените дати и веднъж 2 от 4 пъти. В заповедта не са посочени причините, които са довели до този пропуск, поради което съдът не може да анализира дали същите са отстранени. В заповедта не е посочено и как следва да бъде отстранено нарушението, нито са посочени конкретни действия, които са довели до това. В този смисъл, съдът приема, че се касае за инцидентни случаи на неизпращане на данни, причините за които са били своевременно отстранени. Индиция в тази насока е посоченото в сервизния протокол, че са взети корективни мерки, за предотвратяването на последващи пропуски в предаването на данните към НАП. В този смисъл, предвидената от законодателя цел на принудителната административна мярка – предотвратяване и преустановяване на административни нарушения, не може да бъде постигната чрез запечатването на обекта година след извършване на твърдяното нарушение. Не може да се постигне и предотвратяване или отстраняване на вредните последици от деянието, тъй като такива не са посочени и конкретизирани в заповедта.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 188, ал. 1 ЗДДС принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 подлежи на предварително изпълнение при условията на чл. 60, ал. 1 - 7 от Административнопроцесуалния кодекс. Разпореждане за предварително изпълнение на заповедта в случая липсва, поради което запечатването на обекта след дълъг период от време между нарушението и фактическото прилагане на ПАМ се явява самоцелно и несъответно на целта на закона.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена в противоречие

с целта на закона. Целта на принудителната административна мярка не може да бъде постигната чрез фактическото прилагане на мярката след толкова значителен период от време. В този смисъл прилагането на мярката ще има ефект на допълнителна санкция за нарушението, за което е съставен АУАН и органите по приходите са/ще издадат и наказателно постановление.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

При този изход на процеса на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 50 лв. за внесената държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.1 и ал. 2, пр. 2 АПК, Административен Съд С. - град, III отделение, 2 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от А. Т., чрез процесуален представител адв. Л. А. от САК, Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-83-0079450/09.03.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ П. в ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати по сметка на [фирма] сума в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща разноски за внесена държавна такса.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: